

ทุจริตในการสอบถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือไม่

■ นำเสนอเมื่อ 6 พ.ค. 2556

คอลัมน์ “คุยกับครู รอบรู้ครูสภา” เปิดกว้างให้เป็นช่องทางสื่อสารข้อมูล ข่าวสาร และเรื่องราวต่างๆ ของครูสภาและเป็นช่องทางรับฟังความเห็นที่เป็นประโยชน์ของสมาชิกและผู้อ่านทุกท่าน การสื่อสารกับเรา สามารถสื่อสารผ่านทางตู้ ปณ. 13 และทาง e-mail : kuikubkru@ksp.or.th

ก่อนจะถึงเดือนเมษายนเดือนที่ร้อนที่สุดในรอบปี ในวงการศึกษาก็มีเรื่องร้อนๆ เกิดขึ้นแล้วในเดือนมีนาคม จากข่าวที่ลงในหน้าหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งแทบทุกฉบับ คงไม่มีใครไม่รู้เรื่องที่มีการทุจริตการสอบครูผู้ช่วย มูลเหตุเริ่มจากการที่มีพนักงานราชการคนหนึ่งมีรายชื่อผ่านการสอบคัดเลือกใน 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ที่คนคนเดียวจะสามารถไปนั่งสอบได้พร้อมกันทั้ง 2 เขตพื้นที่การศึกษา สืบไปสืบมาจนเป็นเรื่องราวใหญ่โตที่มีข้อมูลชัดเจนว่าต้องมีการทุจริต หรือมีคนที่กระทำการทุจริตและกระทำกันเป็นกระบวนการ ซึ่งวิธีการก็ไม่น่าจะแตกต่างจากการสอบเข้ารับราชการตำรวจเมื่อไม่นานมานี้ จนเป็นเรื่องที่สำนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) รับไว้เป็นคดีพิเศษ หลายคนอาจจะสงสัยว่าพิจารณาอย่างไรว่าจะเป็นคดีพิเศษ ให้พิจารณาว่าเป็นความผิดคดีอาญาในลักษณะอย่างไรโดยหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 : <http://www.dsi.go.th>)

1. คดีความผิดทางอาญาที่มีความซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ
2. คดีความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ
3. คดีความผิดทางอาญาที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม
4. คดีความผิดทางอาญาที่มีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน
5. คดีความผิดทางอาญาที่มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่งมิใช่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นผู้ต้องสงสัยเมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าจะได้กระทำความผิดอาญาหรือเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหา

ท่านสมาชิกช่วยลองพิจารณาว่าการทุจริตการสอบครูผู้ช่วยเข้าข่ายความผิดข้อใด อย่างไรก็ดีเรื่องนี้ยังไม่จบและไม่น่าจะจบลงอย่างง่าย เพราะมีผลกระทบต่อคนหมู่มาก แม้มันถูกมองว่าเขาขายนาจะทุจริตเนื่องจากมีคะแนนผลการสอบสูงผิดปกติ ก็มีจำนวน ถึง 514 คน อยู่ใน 129

เขตพื้นที่การศึกษา มาถึงครูสภาที่เป็นผู้อนุญาตให้เขาเหล่านั้นมีสิทธิประกอบวิชาชีพครู หรือเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ จะดำเนินการอย่างไร หรือจะออกมารับผิดชอบดำเนินการอย่างไร

ในความเห็นส่วนตัวแล้ว คงต้องพิจารณาให้รอบคอบ ตั้งแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูจากครูสภาแล้ว ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติในการประกอบวิชาชีพครู จะไปสอบบรรจุที่ไหนก็ได้ถือว่าเป็นไปอย่างถูกต้อง และขณะนั้นผลการพิจารณายังไม่สิ้นสุดทุกคนจึงยังไม่มีความคิดเห็นต่อเมื่อผลออกมาว่าใครผิดบ้าง ก็คงต้องมาพิจารณาวานุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูจากครูสภา ซึ่งตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 48 กำหนดให้ **“ผู้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับของครูสภา”** คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ คงจะต้องพิจารณากันต่อไปว่า การทุจริตในการสอบถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือไม่ และกระบวนการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ก็มีขั้นตอนการดำเนินงานตามที่กฎหมายสภาครูกำหนด ดังนี้

มาตรา 51

บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อครูสภา นอกจากนี้ กรรมการครูสภา กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ หรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพว่าผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ โดยแจ้งเรื่องต่อครูสภา นั้นหมายถึง จะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบวิชาชีพที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ และมีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ จึงเกิดกระบวนการพิจารณา

มาตรา 52 เมื่อครูสภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ ให้เลขาธิการครูสภาเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพโดยไม่มีชักช้า

มาตรา 53 ให้ประธานกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษไม่น้อยกว่า 15 วันก่อนเริ่มพิจารณา และผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานส่งให้คณะกรรมการภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

จากมาตรา 53 ก็จะเป็นกระบวนการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ กล่าวโดยสรุป คือ มีทั้งกระบวนการสืบสวนขอเท็จจริง เพื่อพิจารณาว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษมีมูลหรือไม่ เพื่อนำไปสู่กระบวนการสอบสวน เพื่อการทำขอเท็จจริงให้ปรากฏ แล้วจึงนำไปสู่การวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรา 54 คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- 1) ยกข้อกล่าวหา
- 2) ตักเตือน
- 3) ภาคทัณฑ์
- 4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน 5 ปี
- 5) เพิกถอนใบอนุญาต

ทั้งนี้ ผู้ที่คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยตาม ข้อ 2) ถึง 5)

ที่กล่าวมาเป็นกระบวนการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เมื่อมีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกระทำผิด จึงเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ปัญหาว่าจะรณรงค์ส่งเสริมอย่างไรไม่ให้ประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งเป็นงานหนักของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพอีกเรื่องหนึ่งเหมือนกัน ส่วนเรื่องผู้กระทำทุจริตการสอบบรรจุครูว่าผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือไม่ ก็ต้องฝากคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพพิจารณาเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเรื่องค่ะ

ยังมีอีกเรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญในช่วงเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครู เราจะเห็นว่าเมื่อเวลาที่มีการสมัครสอบบรรจุเป็นข้าราชการครู ก็จะมีกระแสความต้องการได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ทำให้คຸຣສກາให้แต่คนที่เรียนครู คนที่เรียนในสาขาวิชาเฉพาะเก่งกว่าคนที่เรียนครุมีตั้งมากมาย ทำให้ไม่ให้ออกส เขาเป็นครูเมื่อเขารักที่จะประกอบวิชาชีพครู คຸຣສກາจำกัดสิทธิของบุคคลทำไม และอีกหลายๆ ประเด็นในเรื่องนี้คุยกับครู รอบคຸຣສກາ อยากเรียนให้ทราบถึงหลักการของการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา หรือวิชาชีพครู ซึ่งถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง ในการเป็นวิชาชีพชั้นสูงนั้น ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีसान ได้สรุปคุณลักษณะวิชาชีพเพื่อเป็นเกณฑ์พิจารณาวิชาชีพชั้นสูงไว้ 6 ประการ คือ

- 1) วิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีการบริการที่ให้แก่สังคมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและจำเป็น
- 2) สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ
- 3) สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องได้รับการอบรมให้มีความรู้กว้างขวาง ลึกซึ้ง โดยใช้เวลายาวนานพอสมควร
- 4) สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานของวิชาชีพ
- 5) วิชาชีพชั้นสูงต้องมีจรรยาบรรณ
- 6) วิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์ จรรโลงมาตรฐานของวิชาชีพ

ถ้าจะพิจารณาจากหลักการของวิชาชีพชั้นสูง ผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู จะต้องได้รับการศึกษาอบรมเพื่อการประกอบวิชาชีพครู ให้มีความรู้กว้างขวาง ลึกซึ้ง โดยใช้เวลายาวนานพอสมควร ดังนั้นผู้ที่ได้รับสิทธิในการประกอบวิชาชีพครู จึงต้องพิจารณาจากผู้ที่ศึกษาในหลักสูตรเพื่อการประกอบวิชาชีพครู ถ้าให้ผู้ที่ศึกษาในหลักสูตรอื่น ๆ มาเป็นครูได้ โดยไม่มีการศึกษาวิชาว่าด้วยการสอนแล้ว คຸຣສກາจะตอบ ผู้ที่เรียนหลักสูตรโดยตรงว่าให้ประกอบวิชาชีพโดยใช้หลักเกณฑ์ใด แล้วคຸຣສກາจะรับประกันได้หรือว่าจะเป็นครูได้อย่างไรที่มีคุณภาพ เหล่านี้ คือ ประเด็นความต้องการการประกอบวิชาชีพครู ที่เป็นมิติใหม่ในวงการก็ว่าได้ หลังจากที่เรามาหนักฤๅตคนไม่ยอมเป็นครู ไม่อยากเรียนครู แต่ปัจจุบันคุณต้องการเป็นครูจำนวนมากด้วยคานาของเด็กรุ่นใหม่เปลี่ยนไป ด้วยรับทราบขอมูลความต้องการครูจากข่าวที่ว่าอัตราครูในอีก 10 ปีข้างหน้าจะขาดครูเป็นแสนตำแหน่ง ด้วยปัจจุบันเงินเดือนครูปรับสูงขึ้นจนไม่ยอมหันากว่าวิชาชีพอื่น อีกทั้งมีโอกาสได้รับเงินวิทยฐานะได้เทียบเท่าข้าราชการระดับสูง โดยไม่ต้องเปลี่ยนตำแหน่งเลย เป็นต้น

นอกจากประเด็นที่กล่าวมา 2 ประเด็น ยังมีประเด็นที่จะต้องติดตามไปด้วย คือ ประเด็นการผลิตครูเกินความต้องการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในฐานะประธานสภาคณาบดีคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย
ให้ขอมูลว่า ปัจจุบันมีเด็กอยู่ในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานรวม 10 ล้านคน และมีอัตราลดลงในทุกปี
ในขณะที่สถาบันผลิตครูผลิตครูรวมปีละ 29,000 คน และผลิตตามความพร้อมของแต่ละสถาบัน
ไม่ได้พิจารณาตามความต้องการการใช้ ทำให้มีการผลิตครูใน 7 สาขาวิชา เกินความต้องการ เช่น
สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา การศึกษาปฐมวัย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์
แต่ในทางตรงกันข้ามในสาขาวิชาช่าง และบางสาขา ที่เป็นความต้องการกลับผลิตน้อย
และเห็นว่าควรจะมีหน่วยงานมาดูแลการวางแผนการผลิตครูให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ

จากเรื่องดังกล่าวมาแล้วควรจะต้องพิจารณาไปด้วยกันว่า ในขณะที่มีการผลิตครูเกินความต้องการอยู่แล้ว
การที่มีผู้ที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาชีพครูต้องการประกอบวิชาชีพครูเพิ่มขึ้นอีก
และความต้องการเป็นครูที่มีการแข่งขันกันสูงที่เห็นจากจำนวนคนสมัครสอบบรรจุเป็นครูเทียบกับตำแหน่งที่เปิดรับ
เป็นสาเหตุให้เกิดการทุจริตในการสอบครูผู้ช่วย มีความเป็นไปได้ไหม คิดว่าคงปฏิเสธยากว่าทั้ง 3 เรื่อง
ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ก็คงต้องฝากผู้รับผิดชอบ ทั้งในสวนของผู้รับผิดชอบนโยบาย สถาบันผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้
และคุรุสภา รับผิดชอบไปพิจารณาแก้ไขปัญหาหะคะ แลพบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีคะ

ที่มา [คอลัมน์คุยกับครู รอบรู้คุรุสภา](#)